

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Moderații au cuvântul.

Când cu deschiderea congresului național bisericesc al Românilor ortodocși, un comunicat al biroului de presă din Budapesta a fost lansat în foile „patriotice”. Cuprinsul lui era, că „moderații” noștri, întruniți la Sibiu, au ținut o conferență, pentru a hotărî atitudinea ce au de observat în actuala situație politică. Se spunea mai departe, că conferențele „moderaților” vor continua în Blaj și că în curând ei vor întreprinde o acțiune oare-care pentru a se face stăpâni ai situației între Români.

Ce rost are știrea aceasta, nu știm. Să fi fost la Sibiu o asemenea conferență încă n'am aflat, sau cel puțin cei-ce au luat parte la dînsa n'au ținut să informeze ei înșiși publicitatea despre intențiile ce urmăresc și pașii ce au făcut, sau sînt hotărîți să facă.

Mai aproape de adevăr ni-se pare însă, că întreg svonul a fost făcut sau de vre-un corespondent prea zelos al biroului de corespondențe, sau de acesta singur, în oficina sa dela Budapesta. În cazul acesta „dorința a fost părintele ideii”, vorba lui Shakespeare.

Cu alte cuvinte, nu „moderații”, ci cărmăciii politice maghiare găsesc, că ar fi la timp ca „moderații” noștri să întreprindă vre-o acțiune, pentru a se face stăpâni ai situației între Români.

Și noi găsim că au toată dreptatea politiciii maghiari.

E o vreme bunicică, de când cercurile normative dela Budapesta așteptau ca „moderații” români să facă ceva. I-au dat mat pe acestia în diferite rinduri, li-au făcut la ocazii chiar avansuri mai mari sau mai mici, numai să se pună odată pe lucru. Cu toate acestea, moderații nici o ispravă n'au făcut, deși an după an a trecut, de când ei sînt speranța Maghiarilor întru rezolvarea favorabilă a chestiei „valahe”.

Dar' ce a fost în trecut să nu mai socotim, ci să rămânem la actualitate.

Guvernul maghiar a făcut tot posibilul ca să oblescă terenul dinaintea așteptatei „acțiuni” a „moderaților”. Comitetul central al partidului național a fost strivit. Majoritatea membrilor ce-l

compuneau zac în temniță, sau au fost siliți să se expatrieze. Partidul național deasemenea a fost paralizat în organizația și activitatea prin faimoasele ucuri ale faimosului „împăciutor” Hieronymi. Ba mai mult: Grație „energiei” guvernului și a zelosului seu referent în chestia naționalităților, a providențialului Jeszenszky, Românii nu mai au voie să se întrunească nici trei la un loc, când vorba e de ceva cu miros „ultraist”. Solgăbîrîii, procurorii, juzii de instrucție, gendarmii, funcționarii de vamă și de poștă, spionii și lingăii, cu un cuvînt toată haita de care „liberalismul” celor dela putere dispune, este în picioare, oprește, dă în judecată, închide, secuestrează, confiscă tot ce seamănă a manifestație a vieții naționale române.

Și pe când toate aceste se întîmplă cu „ultraistii”, de cealaltă parte „moderații” sînt cu dragoste poftiți, ca să se pună pe lucru, încredințați fiind, că ei n'au să dea de neplăcerile, de care au dat cei dintăiu.

Într'adevăr, unde se poate situație mai favorabilă pentru „moderații” noștri! N'au decât să înceapă, și toate le vor veni după plac. Nici un „agitator” nu le va mai incurca ițele, căci părintescul guvern s'a îngrijit ca această periculoasă specie să fie pusă la locul ei. Câți mai sînt în libertate și în țeară, a primit ordin personal dela satrapii baronului Bánffy, ca să nu mai cuteze a se mișca. Și în același timp „moderații” sînt, precum am văzut, gingași invitați, ca să miște cât vor, căci cu cât mai mult se vor mișca, cu atât mai tare se vor bucura domniile dela Budapesta.

Și cu toate aceste moderații tac, tac tăcerea peștelui. Numai răgușita lor fanfară dela Timișoara, mai face câte nițică gură, și aliata lor dela Brașov se mai sbuciumă prin întunec, cîntînd degeaba firul Ariadnei. Dar' și lucrarea acestor onorabile este numai negativă, căci din toată sbuciumarea și vociferarea lor n'a eșit încă nici o idee și cu atât mai puțin un început de acțiune politică. Și în același timp matadorii „moderaților”, ca cuprinși de nonnă, nu fac nici atîta.

E anul aproape, de când comitetul național a fost aruncat în temniță, și moderații nu dau nici un semn de viață.

Ei bine, pentru-ce? Guvernul vrea și vrem în cele din urmă să-i vedem și noi la lucru! Moderații au doară cuvîntul!... Mulți se vor îndoi în sinceritatea acestei exclamații a noastre, și pentru-ca să nu se mai îndoească, le mai punem următoarele în vedere:

Îi credem pe dnii Al. Mocsonyi, V. Babeș, C. Brediceanu, P. Rotariu, Fr. Hossu, A. Isac, și pe ceilalți bărbați, care, sigur nu din vina noastră, ne vin în minte când vorba e de „moderații”, cu mult mai deștept și mai energici, decât se putem presupune, că din indolență și lipsă de interes își impun reserva, de care Budapesta atîtea cuvinte are să se plîngă. Pentru-ce dar' și-o impun? Pentru-că dl Alexandru Mocsonyi și toți cei-ce au aerul de a-l urma, știu tot atât de bine ca și noi, că opinia publică română este departe de a fi accesibilă pentru politica d-lor. Știu tot atât de bine ca și noi, că politica și acțiunile „memorandiștilor”, sau a „ultraistilor”, bune-rele cum vor fi fost, au marelă avantaj, că au fost în conglăsură cu sentimentele poporului, au fost eșite din voință și dorința masselor române. Ear' înțelepciunea d-lor „moderații”, ori cât de respectabilă ar fi, are marelă desavantaj, că e nu numai străină, ci de-a dreptul în conflict cu sentimentul public al poporului român.

Lucrul acesta este foarte simplu și îndeobște cunoscut între Români. Dl Mocsonyi și tovarășii sei îl știu, și de aceea tac mulcom și nu află situația nici decum potrivită pentru vre-o acțiune în sens „moderat”. Fanfarele dela Timișoara și Brașov, deși poate nu o știu cu claritate, dar' o simțesc în mod instinctiv, și de aceea bat năcăjite câmpii, în nepuțință de a screea vre-o idee, care să le ducă la liman.

Ceea-ce știu însă totuși Românii limpezi la cap, nu știu cercurile politice din Budapesta. Ele se simt cu conștiința liniștită, căci destul au pregătît terenul pentru mult așteptata „acțiune a moderaților”. Ele nu înțeleg că prin aceste „pregătiri”, cum a fost întemnițarea comitetului național, ucurile lui Hieronymi etc., și mai mult i'a împins pe Români înspre direcția „ultraistă”, și mai mult i'a înstrăinat de veleitățile „moderate”.

Și tocmai pentru-ca să înțeleagă aceasta, pentru-ca să se convingă despre „adevărul adevăr”, cum zic confrății noștri din regat, am, dorî și noi, în toată sinceritatea, să-i vedem odată pe „moderații” puși pe lucru. Poate că în acest chip ar contribui, indirect se înțelege, la clarificarea situației și ar accelera încă ceva soluția dorită a chestiei naționalităților.

Noi am dorî din toată inima ca să-și câștige acest mare merit și de aceea repetăm:

Moderații au cuvîntul!

Sigma.

Congresul național-bisericesc.

Sedința IX., 14/26 Maiu p. m.

(Urmare.)

În sedința aceasta a mai referat și dl P. Rotariu, în numele comisiei verificatoare, propunînd ca actele d-lor Beleş și Gall, deși sînt în ordine, în urma votului lor dat în parlamentul țării pentru toate proiectele de legi bisericești ale guvernului, să nu fie verificate deocamdată, ci cauza să se transpună sinodului episcopesc, cerîndu-i-se votul lui.

Când colo — dl Trăilă, membru în comisia verificatoare, declară că el nu și-a dat consimțământul la felul cum a formulat dl Rotariu propunerea; dl Rotariu declară că a formulat-o de trei-ori și că „mai bine nu poate”. Chestia se retrimită să se formuleze încă odată. Un raportor, care nu știe să formuleze cum se cuvine un lucru atât de simplu!

Sedința X. 15/27 Maiu.

Sedința cea mai expeditivă! Deputații sînt nerăbdători și s'au împuținat mult. Majoritatea presează mai ales pentru alegerile de asesori.

Singurul punct, ca sentiment mai ridicat, al acestei sedințe a fost discursul dlui C. Bredicean în chestiile fundațiilor Gojdu. Dl Bredicean, care în ziua premergătoare bătuse toți câmpii unei regretabile rățaciri, a regăsit aici niște accente simpatice taturora, calde. Vor fi încălzit ele și pe răciiile colegi de principii politice ai dlui Bredicean? Dar' și aici, *der Mann blieb ein halber...* După

tunete tari, nu face nici o propunere în sensul discursului seu!

Dl Trăilă referează a nu știm cîta-oraă chestia verificării lui Gall și Beleş. Se primește transmiterea chestiei la sinodul episcopesc, care are să se pronunțe în sensul principiiilor și canoanelor bisericești.

Propunerea, care s'a primit, este formulată astfel:

Alegerile deputaților Dr. Iosif Gall și Ioan Beleş, în partea formală se află în ordine; considerînd însă, că numiții aleși deputați, ca membri ai legislațiunii țării, în chestiunile așa numite politice-bisericești, au luat o ținută, care stă în contrast cu simțământul general al clerului și poporului nostru și expresele declarațiuni ale sinoadelor eparchiale și ale altor corporațiuni bisericești din întreaga provincia noastră metropolitană, care află în respectivele proiecte de legi un evident pericol pentru interesele vitale ale bisericii noastre: chestiunea verificării numiților doi deputați se ține deocamdată în suspens și Sfântul Sinod episcopesc al provinciei noastre metropolitane, este rugat a se pronunța pe bazele canonice ale disciplinei bisericești, dacă acești doi membri ai bisericii în cazul concret sînt ori nu sînt culpabili de vătămarea principiilor și a disciplinei bisericești.

Urmînd alegerile de asesori în consistorul metropolitan,

dl V. Mangra cere cuvîntul: Dr. I. Gall fiind asesor în senatul episcopesc și chestia punîndu-se pe tema realegerii, dl Mangra cere înlăturarea lui dintre cei-ce se vor realege.

I. P. S. Sa metropolitul nu află necesar (!) a ține în suspens pe Gall, el nefiind încă judecat (! dl Șandor-Lumină dă din cap aprobînd). Cei-ce sînt deja asesori se declară aleși și pe viitor. Să facem și azi, ca și până acum. Ear' ce va fi interesul bisericii va urma la timpul și locul seu. (Adecă cam ce și cînd?)

Dr. V. Babeș (se ridică și — sala se însenează...) Cineva este suspiciat (!), de aici nu urmează că este și judecat (va să zică e posibil că nici atîta nu vor face?) Să nu confundăm atribuțiunea. Causa nu mai este a noastră, ci a sinodului episcopesc. Nici baza acusei nu este constatată.

V. Mangra: Dacă noi primim pe cei aleși ca aleși pe vieață și-i declarăm numai din trei în trei ani realeși, — atunci de ce pe

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Bucovina.

NOTIȚE ASUPRA SITUAȚIEI POLITICE
De
George Bogdan-Duică.

V. Naționalitățile Bucovinei și politica lor.

(Urmare.)

4. Germanismul și Ovreismul.

În capitolele asupra Rutenilor și Polonilor cred a fi făcut destul de evident că de periculos este Slavismul pentru România din Bucovina. Armenii sporesc acest pericol prin alianța unei bune părți din ei cu Polonii.

În situațiunea aceasta rămîne să ne mai întrebăm: care este forța germanismului în Bucovina, pe ce elemente se bazează ea și ce rol poate avea el în viitor.

Germanismul aric este astăzi politicește intim aliat cu Germanii semitici, cu Ovreii. Cel dintăiu voește să susțină spoela germană, pe care țeara a primit-o în decurs de 125 de ani, cei din urmă se pun la dispoziția lui și — de altfel își ved de negoate și de exploatarea economică și infamă a populațiunii băștinașe. Anticipînd rezultatul acestui capitol pot zice că germanismul aric ține să-și iee Românului bucovinean privilegiul de a îngrijii de cultura națională și germanismul semitic îngrijește și mai cu succes ca Românii să nu se poată ridica la o economie națională mai înfloritoare.

Asupra Germanilor arici, a căror limbă este una din limbile țării, nu voiu strîlui mult. În politică ei nu sînt evidenți, nu sînt deo-

sebiți de habotnica mulțime de Ovrei, cari au umplut Bucovina de miserie și murdărie. Mai mulți au fost semenați și s'au sporit în decursul vremii în Seret, Suceava, Rădăuț, Solonețul-vechiu, Solca, Arbore, Gurahomoru-lui, Vama, Câmpulungul-moldovenesc etc.)* Din Germania și din Bănat, din Austria și Ardeal s'au adunat pe rînd. La 1890 erau cam 50.000.

Și ca mulțime și ca înfrîurire asupra elementului autohton Ovreismul merită o atențiune mai mare.

Din Boian la vatra Dornii
Au umplut omida cornii,

a zis Eminescu, gîndind la mulțimea lor.

Și de cînd, de unde au venit invasiunea această distrugătoare? Te miri cînd o vezi azi; cînd scrutezi, înțelegi că așa trebuia să vină, pentru-că din capul locului Ovreii apar în Bucovina austriacă ca element destul de bine incubat și periculos.

Înainte de a fi Bucovina austriacă ei luărau și puiau deja în biata Bucovină. Austriacii îi găsesc aici în număr destul de mare; astfel omida se înmulți ușor și în mod natural și prin admigrație venind mai ales din Galiția și din provinciile rusești, venind atât de mulți, încât Bidermann numește Bucovina «al doilea Canaan» al Ovreimii.

Pe la 1775—1777 se aflau în Bucovina, precum scrie Budinski (în Beschreibung der Bukovina) trei sinagoge: în Cernăuți, Seret și Suceava. Familii nu erau chiar multe. În Cernăuți, spune Splényi, guvernorul țării între Septembrie 1774 și Aprilie 1778, Ovreii aveau cele mai bune case și erau mai mulți decât în toată țeara. După Polek la 1775 erau în

Cernăuți vre-o 112 familii ovrееști. În Seret și Vijnța Splényi a găsit puțini Ovrei. Polek scrie că în Vijnța erau la 1775 cam 60 familii ovrееști. Dar' familiile ovrееști stăteau bine. Căci, zice Splényi, mai tot comerțul se afla în mîna Armenilor și Ovreilor, cari cumpărau ieftin produsele poporului autohton (animale, lînă, ceară, miere etc.) și i-le vindeau în forme schimbate cu prețuri exagerate; tot folosul negoțului cădea în mîinile Armenilor și Ovreilor. Ca arîndatori ei aveau în mîinile lor cărcimele, morile, dijele etc.)* Toate bazele de exploatare nețîrmurită și de îmbogățire le găsim așadar' deja ocupate de Ovrei din capul locului.

Din ura, pe care urmașul lui Splényi, guvernorul Enzenberg (în Bucovina între 1778—1786) și din măsurile lui luate în contra lor putem concluda la gradul exploatarei, pe care Ovreii o exercitau pe atunci în Bucovina. Ei veniau, zice el, duimuri în Bucovina plină de libertăți și mîndrețe și cu puține dări; ca arîndatori ai boerilor, ei alegeau odată chiar și pe juzii locurilor (pe vornici), denumindu-i în locul boerilor, ale căror drepturi li-se veniau lor ca la arîndatori și atunci ei alegeau de vornici pe oamenii cei mai răi, pentru-ca, ajutoarați de ei, să stoaică și mai bine poporul din comune; boerul și Jidovul erau o boală dublă a poporului.**)

Și ei nu cruțau nimic; dacă pădurile cădeau pe mîna lor, în urma lor Ovreii lăsuau numai locuri desgolite de lemnul pe care-l vindeau în Galiția, și pe supușii storși, lipiți pămîntului; negoțul cu rachiul importat din

*) Splényi, Beschreibung der Bukovina, paginile 25, 26, 28, 39, 44 și 66.

**) Dr. Ziegler, Geschichtliche Bilder, pag. 67 și 68.

Ucraina îi îmbogăția aproape numai pe Jidovi; ei purtau, potrivit multelor afaceri ale lor și cele mai multe procese; și erau, ca și azi, corupțiivi.)* Enzenberg recomandă deci pentru justiție tocmai astfel de persoane, care se poată rezista promisiunilor preoțimii și jidovimii**).

Pentru aceste multe motive Enzenberg i-a și asuprit pe Jidovi cât a putut; pentru o licență de căsătorie lua dela Jidovii statornici 20 de galbeni, din care causă ei își ascundeau căsătoriile, ca să nu se afle; 1 galben lua pentru iertarea unei pedepse de bătaie la dos; pe Ovreii vagabunzi, care erau o mulțime de necrezut* îi arunca în Moldova și de-i mai prindea odată prin Bucovina îi pedepsea foarte aspru etc.

Și — totuși, plecînd Enzenberg și legile aplicându-se prea domol, ei ajunseră din bine la tot mai mare bine, până-ce pe la 1804 un călător, Rohrer, care nu văzuse prin Bucovina decât hanuri și cărași jidovi, constată, Jidovul este «indispensabil» țeranului autohton.

Bazele, pe care atât de tare s'a ridicat ovreismul de azi sînt deci foarte vechi; sclăvia economică și-a pus jugul ei de multă vreme în gâtul țeranilor bucovineni; el apasă astăzi foarte greu, dar' lupta în contra lor trebuie continuată, tăind energic în relațiunile mai mult ca de un secol dintre poporul român și Ovrei.

(Va urma.)

*) Ibid. pag. 92, 97, 130, 131.

**) Din niște note ale lui Eudoxiu Hormuzachi am văzut că în 1783, obosită se vede de asprimea lui Enzenberg, jidovimea bucovineană oferi chiar curții imperiale 5000 galbeni pentru niște lițențe de exploatare! Curtea i-a refușat cu asprime (Holdekret din 1 Mai 1783).

Michail Cogălniceanu.

IX.

(Urmare.)

Dar' ce puteau cele mai strașnice înălțări ale cugetării în contra motivelor egoiste, ce umpleau cugetele marii majorități, a unei adunări compuse mai în totalitate din ei din reprezentanții proprietății?

Cogălniceanu rămase învins și în această mare luptă; dar' din acel moment ochii întregii suflări românești fură ațintiți asupra lui. El singur avuse curajul de a susține dreptatea împilată, de a apăra adevărul călcat în picioare de oarbele porniri ale egoismului.

Legea rurală, propusă de comisiunea din Focșani și amendată de adunarea din 1862, declară în întreg poporul românesc de nemernic în țeara lui. Se dedia comunei dreptul de a lua în vecinică închiriere o anlogie de trei pogoane de cap de familie. Pentru rest, țeranul era lipsit de pămîntul pe care se hrănise până atunci, și el trebuia, pentru a dobîndi ogorul trebuitor, să se înțeleagă cu proprietarul, prin alcătuirii de bună-voie. Ca o măsură transitorie, se păstra starea de lucruri existentă, adică hrînirea locuitorilor pe pămîntul concedat de regulațiunile organice în schimbul boierescului; și aceasta era partea cea mai temeinică a legii. Aceasta era să rămână, încât legea din 1862 sau nu schimbasesc întru nimic starea pe care se prefăcuse că o modifică, sau o modificase în dauna țeranului și în folosul proprietarului.

Dar' ministrii cari urmau lui Barbu Catargiu, asasinat după-cum se știe de o mână misterioasă, nu îndrăsniră să propună Dom-

dl Frate, care încă nu-i mort, să-l înălțăm? De altfel am vorbit în această chestie...

Partenie Cosma: Prea destul! Să votăm!

V. Mangra: D-tale 'ți-e destul, dar' aici am și eu aceleași drepturi ca și d-ta! Eu propun: Din motivele pentru care congresul a ținut în suspens verificarea deputatului Dr. Iosif Gáll, făcându-l pendentă dela votul sinodului episcopesc, propun, ca nici de asesor în consistorul metropolitan să nu fie reales.

Se votează. Pentru eliminarea cerută de Mangra au votat domni: Dr. Popovici-Veșet, P. Papp-Beiuș, prot. Demian-Brad, Victor Tordășianu-Sibiu, prof. Balan-Caransebeș, Dr. Badescu-Caransebeș și V. Mangra-Arad.

S'a primit deci susținerea domnului Dr. Gáll în demnitatea bisericească de asesor!!

Se trece apoi la actul alegerii. O procedură surprinzătoare se observă. Nu se numește nici un candidat, nu se discută care ar fi mai capabil, se alege pe întunec și la întunec se și lucră pentru x, y, z, de care știi că era printre candidați abia după-ace a fost proclamat ales. În acest chip este ușor de priceput, de ce biserica noastră nu are în fruntea sa bărbați, ci clice. Sistemul acesta de alegere, sistem detestabil, ar trebui să se abandoneze.

Cine s'au ales? Eată-i:

I. Goldiș, vicar, în senatul strins bisericesc;

Z. Boiu, în cel școlar;

M. Voilean, în cel episcopesc.

Suplenți Dr. R. Roșca și Iuliu Dan, nepotul dlui Cosma cu câte 33—37 voturi.

Voturi albe s'au dat consecvent 12. Acestea au surprins pe șefii majorității și-au dat ansă la o scenă nostimă. Eată-o:

DL Cosma oferă dlui Paul Papp, (adv. în Beiuș) o hârtie cu nume deja scrise.

DL Papp refuză indignat: „Nu trebuie, am!”

DL V. Babeș, care-i aproape: „Da, se vede că votați alb, cei-ce țineți cu „nihilisti”.

DL Papp: „Nihilisti sunteți voi cei 3”, care nimiciți toate”.

Tablou!

Urmează raportul comisiei organizatoare prin referentul său dl Zigre, care începe cu despărțirile ierarhice de Sârbii.

Spune că în câteva comune despărțirile sunt deja făcute, aducându-se sentențe judecătorești valabile; într'alte comune acum decurg procesele; în altele s'au încercat împăcarea pe cale pacifică. În urmarea acestora comisia propune desființarea delegației.

DL Babeș: După-ace atâtea neexacte s'a scris despre afacerea aceasta, îmi permit să povestesc istoricul de 25 ai acestor procese de despărțire.

Începe apoi să povestească, ear' după o asasinare spirituală de jum. oră termină cu cuvintele: „În afacerea aceasta trebuie să ne

orientăm după canoane și să avem în considerație și potoastea civilă. Eu am câștigat baza istorică a acestor expuneri, dintr'o sută de cărți foarte prețioase” (groza va mai e!)

Sub decursul vorbirii dlui Babeș, involuntar ne-am adus aminte de versul

*Si loquitur Babeș
Nullum solatium habes!*

P. S. Sa episcopul Mețianu, de asemenea este pentru desființare, p' când

P. S. Sa episcopul Popea, e contra desființării delegației, cu atât mai virtos, că activitatea delegației e foarte mult înlesnită; în Veșet a succedat o înțelegere adevărată frățească între Sârbii și Români. Noi avem imputernicire, să desbtem lucrurile mai adânc și apoi mai sunt de terminat procese, care sunt în curs și care de aici înainte se vor face.

Propunerea comisiei s'a respins.

Comisia școlară, prin dl Lenger, referențiază despre proiectul de regulament al învățământului în întreaga metropolie.

Spune, că acest proiect a fost trimis sinoadelor eparchiale, dintre care cel din „archidieceasă” și cel din Arad l'a considerat de bun, ear' sinodul din Caransebeș a propus să se separeze partea de învățământ de cea administrativă.

Consistorul archidieceșan a executat propunerea și a prelucrat pe baza regulamentului vechiu un altul, în care este o diferență de formă urmând titlurile în altă ordine și diferență materială. Relativ la acest proiect prezentat congresului, comisia propune: că planul de instrucție să se separeze și consistorul eparchial să vină cu un nou plan, ear' partea administrativă să se primească en bloc și să se introducă dela 1 Septembrie a. c.

Se primește propunerea comisiei.

Despre fundațiunea Gozdu se face raport. Socotelile se iau la cunoștință, se dă absolutul necesar comitetului și se primește propunerea, ca să se scrie biografia decedatului fondator. DL Hamsea propune că biografia să fie provăzută și cu portret.

DL Brediceanu spune, că durere, din această fundație se împărtășesc mulți, cari n'au lipsă și de banii acestei fundații; se face un abuz excesiv. Aici nu ni-se prezintă decât numai cifre și calculi matematici și de niciuri nu aflăm că s'a ținut cont de „conduita religioasă, morală și națională” a celor stipendiști.

Nu știm, că oare cei beneficiați corespund condițiilor contemplate de generosul fondator. Pentru-că rațional este, ca cei cari se împărtășesc din această fundație să primească sentimentele și ideile fondatorului și să nu ajungem în trista poziție, că chiar acești beneficiarii să opugneze cândva cu armele științei intențiile nobile ale generosului fondator.

Să nu lăsăm să fie chestia persoanelor și astfel să se împărtășească din acest stipendiu tineri, cari vin în conflict cu sentimentul național, contemplat și de generosul fondator. Propun deci să instituiam un organ de control relativ la aceasta.

Î. P. S. Sa Metropolitul: Nu poți penetra până la mici amănunte și este greu (!)

să cumpenim toate impregiurările. Cu toate acestea, s'au luat totdeauna în considerare cele spuse de dl Brediceanu. Nici-odată nu s'a scăpat din vedere că stipendiul să fie bun naționalist și bun creștin. Dacă însă am înțeles ceva în trecut vom face în viitor.

DL Rotar (din vorbă în vorbă): Mi-aș permite să fac și eu o umilită rugare către preastimata administrație a fondului: încât va fi posibil, să fie cu considerație la aceea, că să fie oare-care număr respectiv, din toate părțile. Este o diecesă din care sunt foarte puțini, ear' din archidieceasă sunt mulți stipendiști.

Î. P. S. Sa Metropolitul: Avem considerație pentru aceasta numai câte-odată, trebuie să ne orientăm după facultăți.

DL Lenger: Congresul din 1891 a făcut un normativ provisor, pentru a regula raportul între reprezentanță și congres ori consistor. Propun ca acest regulament provisor să se susțină.

Congresul primește propunerea.

Urmează — dintre chestiile de interes mai general — chestia cum să aleagă pe învățătorii comunele, care întrețin o singură școală comună.

Domnul Lenger: Relativ la aceea, ca pentru alegerea de învățător să se mijlocească o dispoziție aplicabilă între toate impregiurările; comisia propune, ca reprezentanța tuturor comunelor, care susțin școlile comune, să aibă dreptul să aleagă învățător.

Î. P. S. Sa metropolitul: Trebuie aflat un expedient, ca fiecare separat să aleagă pe învățător și apoi rezultatul să se sumeze.

Congresul primește propunerea comisiei.

Comisia petiționară prin raportorul dl Teran, prezintă câteva petiții care se transpun consistorului pentru „competență rezolvare”.

DL Dămian spune, că de regulă această „competență rezolvare” nu se execută.

Petițiile prezentate de comisia petiționară sânt: comuna Macea cere întregirea parohiei; din Agadici în cauza preotului; comuna Mehadia cere un conclud, în urma căruia protopresbiterul să locuească în Mehadia.

Î. P. S. Sa metropolitul propune ca pentru spesele biroului să voteze fiecare eparchie 50 fl. Congresul primește.

Î. P. S. Sa metropolitul: Cred că comisiile 'și-au făcut datoria. Urmează acum verificarea comisiunii relativ la care avem manducerea din usul trecut.

Congresul primește ca verificarea protocolului să se facă mâine la 12 ore din zi.

Î. P. S. Sa metropolitul mulțumește zelul dlui deputați, cărora le pofteste reînnoțire fericită.

Declară sesiunea de încheiată.

Aici avem de adăus ceva. Pentru a pute pricepe pe ce temeiul felul cum se împart stipendiile fundației Gozdu a fost atacat violent de dl Coriolan Brediceanu, vom reproduce după Analele fundației pe anul 1894, capitolul XIII., care sună:

averilor mănăstirești, Cogălniceanu avu curagiul a pși spriginat pe țeară, contra voinței unor mari puteri, în chestiunea rurală el pși în contra acestei țeri legale înasși, spre a apăra țeara reală, spre a realiza o dreptate mai mare, mai sfântă, deși nescrisă încă în codicele de legi.

Când cineva a ajuns așa de sus, el nu poate ca să se înalte încă. Cogălniceanu însă nu a dat nici-odată îndrēt; totdeauna a rămas omul spre care cugetul țerii se îndreptă în momentele de cumpenă, glasul său era totdeauna ascultat ca acel al unui oracol al țerii, și el nu se dădu nici-odată îndrēt a-i închina toate facultățile sale, ori de câteori ea le-a cerut, precum în una din cele mai mari primejdii prin cari a trecut România în războiul din 1877 — 78.

Cogălniceanu a făcut atunci parte din trinitatea mărească, în fruntea căreia sta Maiestatea Voastră, și a conlucrat la îndrumarea acelei puteri înțelepte, care scăpând țeara de o mare primejdie, o duse la glorie și la mărire.

X.

În decursul întregii sale vieți, Cogălniceanu a urmărit o singură idee: înălțarea neamului său. În slujba acestui patriotism neînduplecat, el puse o putere de cugetare, o bogăție de mijloace și o încordare a voinței, cum rar numai se pot întâlni înbinat în aceeași ființă. În puterea acestor însușiri, s'a putut el înălța așa de sus în sinul unei generații, pentru care iubirea de țeară și jertfirea spre binele obșteșc erau hrana obișnuită a sufletului.

XIII. Stipendiștii fundațiunii pe anul școlar curent 1893/4.

În urma hotărârii reprezentanței din August 1893 ținute în Sibiu s'au susținut respective s'au votat stipendii, ajutoare, escontări finale și taxe de diplome.

A. Stipendiștilor vechi: La 6 mediciniști, la 22 juriști, la 4 filosofi, la 1 farmacist, la 9 tehnici, la 9 gimnasiști, la 24 rigorosanți.

B. Stipendiștilor noi: La 3 mediciniști, la 11 juriști, la 2 filosofi, la 1 tehnic, la 1 comercialist, la 4 gimnasiști; asadar' peste tot la 97 stipendiști, dintre cari 87 continuă studiile în patrie, și 7 afară din patrie, ear' 3 își fac anul de voluntari la miliție.

S'au șters din lista stipendiștilor: a) în urma nearăstării, progresului în studii 6 stipendiști și anume: Todescu Virgil, Ciuta Mihai, Greavu Vasile, Nedelcu Ioan, Sombathy George și Sorescu Octavian; b) în urma abdicării de stipendiu 2: Onițiu Valeriu și Janțea Marcu; c) în urma răposării 1: Ioan Bănuțiu; d) în urma absolvirii studiilor 6: Dr. Anania Lungu, Dr. med. George Prunaș, Dr. med. George Morar, Dr. med. Teodor Pascu, Dr. jur. Zozim Chirtop, și Ioan Aleman, silv. abs.

Stipendiștii actuali după nume sânt:

I. Rigorosanți: 1. George Popescu, 2. Romul Marcu, 3. Gavril Bazura, 4. George Bogoevici, 5. Lazar Popovici, 6. Aurel Cosma, 7. Alexandru Marta, 8. Octavian Putici, 9. Lazar Chelebeș, 10. Paul Cipu, 11. Romulus Veronica, 12. Victor Mihu, 13. Titus Babeș, 14. Petru Hubian, 15. Atanasie Brădeanu, 16. Liviu Tempea, 17. Mihail Pop, 18. Florian Munteanu, 19. Nicolae Vraciu, 20. Nicolae Popoviciu, 21. George Miclea, 22. Aurel Bersan, 23. Ioan Faur, 24. Alexandru Pop.

II. Mediciniști: 25. Atanasie Gava, 26. Coriolan Nedelcu, 27. George Podovici, 28. Virgil Popea, 29. Valeriu Iovanescu, 30. Eugeniu Borha, 31. Teodor Sbarcea, 32. Ioan Ioanoviciu, 33. Iosif Maxim.

III. Juriști: 34. Alexandru Poinar, 35. Alexandru Strevoiu, 36. Octavian Zaharia, 37. Valeriu Damsa, 38. Vasile Avramescu, 39. Eusebiu Poinar, 40. Petru Pența, 41. Ioan Popoviciu, 42. Dimitrie Ponoran, 43. Alexandru Adam, 44. Aurel Lazar, 45. Mihail Grosșan, 46. Andrei Ilie, 47. Iuliu Chirilovici, 48. Iuliu Popoviciu, 49. Ioan Buda, 50. Enea Papiu, 51. George Urdea, 52. Desideriu Poinar, 53. Pompeiu Marcu, 54. Ioan Mircea, 55. Emil Filda, 56. George Demeter, 57. Nicolae Manoiu, 58. Octavian Vas, 59. George Drimba, 60. George I. Dogariu, 61. Aureliu Vlad, 62. Paul Percea, 63. Michail Brediceanu, 64. Nemoian Virgil, 65. George Adam, 66. Constantin Dure.

IV. Filosofi: 67. George Vătășan, 68. Aurel Giurgi, 69. Aurel Ceortea, 70. Ioan Brânda, 71. Procopiu Givulescu, 72. George Vilt.

V. Tehnici: 73. Vasile Moga, 74. Eugeniu Marienescu, 75. Antonie Puscariu, 76. Ioan Urdea, 77. Vasile Vasii, 78. Teofil Popovici, 79. Traian Vuia, 80. Dionisie Cimponeriu, 81. Aurelian Pop, 82. Alexandru Rimbaș.

VI. Farmacist: 83. I. Avram Petrovici.

El a fost un stilp al țerii, intruparea cea mai minunată și mai caracteristică a minții românești, cristalizată în geniala lui natură. Vesel și glumeț, bun și chiar blajin în relațiunile sale private, la treabă devenia aspru și serios, stăruitor și energic. Știa să facă deosebirea între omul ce aparținea lui și omul ce aparținea țerii.

Înzestrat cu o mare bogăție de idei, totdeauna alimentată prin un studiu neîncetat el posedă talentul minunat de a se cobori cu ușurință din sfera cugetării către lumea realității, precum și de a încheia în idei bogate varietate a faptelor. De aceea fu el tot atât de mare legislator pe cât și orator neîntrecut.

Desfătarea lui de munca obositoare a carierei politice o găsea în sfera frumuseții (*), în cetirea autorilor mari și în contemplarea creațiilor artei. În concepțiune, adevărul; în gust, frumosul; în fapte, binele: eată în resumat viața lui Michail Cogălniceanu.

A murit, căci a trebuit să plătească birul neînduplecat al naturii; a lăsat însă după el o mare dorință de lumină, și generațiunile viitoare vor întâlni pretutindenea numele său, alipit pe tot ce s'a făcut mare și însemnat, în marea și însemnata epocă a regenerării noastre.

(*) Cogălniceanu avea o bogată colecțiune de tablouri unele din ele de mare preț; colecțiunea a fost vândută în străinătate, în loc să fie reținută în țeară.

VII. Comercialist: 84. Traian Teran.

VIII. Gimnasiști: 85. Constantin Missits, 86. Sever Poinar, 87. Aurel Zigre, 88. Eugeniu Poinar, 89. Ioan Cassan, 90. Ioan Lăngher, 91. Eugeniu Muntean, 92. Lucian Borcea, 93. George Popa, 94. Nicolae Ionescu, 95. Florian Butiri, 96. Ernestin Poinar și 97. Zenovie Popovici.

În periodul dela 1 Ianuarie 31 Decembrie 1893 s'a solvit sus înșirărilor stipendiști peste tot suma de 17.889 fl. 75 cr., după-cum se poate vedea din conspectul alăturat la rațiociniul sub lit. A. fiind prelininat spre acest scop suma de 17.494 fl. 50 cr., asadar' cu 395 fl. 25 cr. s'a solvit mai mult decât s'a prelininat. Observăm însă, că în suma de 17.889 fl. 75 cr. se cuprinde suma de 1000 fl. solvită ca ajutor extraordinar fraților Dr. Ioan și Nicolae Poinar.

În fine observăm, că în prelininatul din anul 1894 ca stipendii, ajutoare, escont. fin. și taxe de diplome a fost o sumă disponibilă de 19.665 fl. 93 cr., ear' în prelininatul pro 1895 s'a proiectat suma disponibilă tot spre acest scop de 20.038 fl. 93 cr., prin urmare pe anul școl. 1894/5 se poate scrie concurs pentru obținerea de stipendii nouă cu atât mai virtos, căci după stipendiștii actuali la finea anului școl. curent vor deveni stipendii vacante cu o sumă de peste 1500 fl.

Amănunte

asupra mergerii la Blaj

I. P. S. Sale metropolitului Dr. V. Mihali.

Concertul din Blaj.

Mărgăritarul festivităților frumoase, ce s'au arătat pentru sărbătorirea înaltului prelat român, negreșit a fost concertul dlui Murășianu, dat în spațioasa sală de gimnastică.

Începutul concertului a fost anunțat pe orele 8 și jum., sala însă a fost literalmente îndesată încă la orele 8. Peste o mie de persoane au cuprins sala frumos decorată, încât s'a produs o imboldă și caldura colosală. Cu toate acestea, publicul aștepta cu răză pacientă începutul concertului. Punct la orele 8 și jum. intră în sală I. P. S. Sa metropolitul însoțit de membrii familiei Sale, care au participat la festivitățile instalării.

P. S. Sa ocupă locul la fruntea salii și îndată după aceasta se începe frumosul și variatul program al concertului prin executarea „Imnului ocașional”, armonizat de talentatul profesor de muzică din Blaj, dl Iacob Murășianu. Textul acestui imn, compus de un tânăr din Blaj, dl Emilian Sabo, este următorul:

În rugăciuni doleanse, plii și sfinte,
În neliniște grea acum de ani,
Te-am așteptat cu dragoste, Părinte,
Ca niste fii ce-am rămas orfani;
Și eată după lungă așteptare
Cu îndurare Cereai să-ți scriu,
Spre-a noastră mângăiere și-apărare
Un arhieru nostru ni-a trimis.

Cu inima scaldată în bucurie,
Privim cu încredere în viitor,
De-acuma subit ori-ce vijelie
Ne aperi Tu, Părinte iubitor.
De-acum mândrele vremilor mai bune
Cu încredere în suflet o așutim,
Condu-ne în înălțate pentru religione
în urma Ta cu dragoste venim.

Căci Tu ne ești scăparea la rău și bine
Ești fala noastră, falbe Arhiepiscop,
Noi ne-om ruga adesea pentru Tine
La îndurată, bunul Dumnezeu:
Să-ți fie viața veselă, senină
Și în fericire multă să pășorești
Și calea Ta cu noi să-ți fie plină,
Lăptându-Te mereu să biruiești.

Corul mixt, dirijat de cunoscutul baritonist dl Traian Murășianu, a executat cu rară precisiune această dragălașă compoziție musicală, care la dorința publicului a fost repetată. Trebuie să amintim disciplina excelentă a corului, ear' între singurările voci, sopranul dulce și puternic, care a fost deoarea corului.

Ca al doilea punct din program, a declarat cu mult simț și însușire domnișoara Elena Bodocan, profesoară la școala de fete din Blaj „Oda ocașională” de E. Sabo, al cărui text e următorul:

Azi e zi de sărbătoare, zi de dulce bucurie,
Căci o sinceră dorință a națiunii s'a împlinit.
Saltă și te veselește, veduvă metropolie,
Și-ți deschide-a tale brațe pentru mirele dorit.
Credincioși, sunat-a oara, ce vă-duce fericire,
A sosit păstorul, care voi de mult îl așteptați,
Bucurați-vă și în inimi și în cânturi de mărire,
Pe iubitul și doritul arhieru îl lăudați.
Mult am suferit din partea uneltirilor dușmane
De când piul, regretatul arhieru ne-a părăsit;

Multă vreme naia sfântă a bisericii orfane,
Fără de cărmăciul pe-o mare înfuriată-a ră-tăcit.
Mult am plâns cum plâng copiii, când rămân orfani de tată.

În Sas-Sebeș sunt de vânzare:

Casele cu grădină

din strada Petri (Petrigasse) Nr. 8,

Moșia

de sub nrii topogr. 2699 și 7304.

A se adresa la: [1905] 1-2

Eliza Colbasi,

Sibiu, strada Lungă Nr. 4.

Hârtie de scrisori

cu inscripția

„Totul pentru Națiune!”

lozinca sublimă a Fetelor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în orice mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii Române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38×28 cm.

Prețul 50 cr.

Băile Herculane (Mehadia)

(Herkulesfürdő, Ungaria).

[1852] 2-10

Stațiune de cale ferată, postă și telegraf.

Renumite terme

de pucioasă și sare cu temperatură terestră de 55° C.

Începutul sezonului la 1 Maiu.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedică și masagiu. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendez-vous internațional. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiuni. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Lumină electrică. — Musică proprie. — Orpheu (Teatru Variété).

Medici români.

Consultațiuni în toate limbile europene.

Funcțiune cu trenul Expres, Orient-Expres; dela Orșova cu năile dunărene.

Bilete cu prețuri reduse.

Frecuența în anul 1894: 10.000.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Floarea nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1858). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgarăitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nușoiu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Pozorul bun de inimă.** Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fădăță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Reșea invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enca Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuează repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.